

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
KRZNARIĆ & ALITVIĆ j.t.d.**
Ul. Šiška Menčetića 4, III. kat, 10 000 Zagreb
Telefon: 01 7888 580, 091 2750 280
Mobitel: 091 2331 821, Fax: 01 7888 581
E-mail: ured@odvjetnik-krznaric.hr
OIB: 41778652502

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU DOKUMENTACIJE
Z A G R E B 1

22-05-2026

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:
UR. BROJ:

FINANCIJSKA AGENCIJA-FINA
Ulica grada Vukovara 70
10000 ZAGREB

Vjerovnik : Ivana Ljubas iz Slatine, Matije Gupca 83,
OIB: 17715574637
zastupana po punomoćniku Ognjenu Krznariću, odvjetniku u odvjetničkom
društvu Krznarić & Alitović j.t.d.

Dužnik: DRVO-TRGOVINA d.o.o., Industrijska 3, Slatina,
OIB: 04444315748

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

Na temelju presude Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini od dana 5. ožujka 2026. godine, poslovni broj: Pn-81/2023, dužnik duguje vjerovniku (tužitelju) ukupan iznos od **25.089,09 EUR na ime glavnice**, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi propisanoj člankom 29. Zakona o obveznim odnosima.

Vjerovnik (tužitelj) potražuje od dužnika (tuženika) sljedeće iznose glavnice s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama:

- iznos od 18.240,42 EUR te zatezne kamate na isti koje teku od 14.10.2023. godine;
- iznos od 6.848,67 EUR te zatezne kamate na isti koje teku od 6.3.2026. godine.

U Obrascu br. 3 – Prijava tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku, zatezne kamate obračunate su od dana dospijea svakog pojedinog iznosa do dana otvaranja predstečajnog postupka, 4. svibnja 2026. godine.

U Zagrebu, 22. svibnja 2026. godine

Vjerovnik
Odvjetnik
Društvo Krznarić & Alitović
Punomoćniku:
Ognjen Krznarić
Ulica Šiška Menčetića 4, 10000 Zagreb

ured@odvjetnik-krznaric.hr

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ul. grada Vukovara 70, 10000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud u Bjelovaru

Poslovni broj spisa St-82/2026

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU**PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Ivana Ljubas

OIB: 17715574637

Adresa / sjedište

Matije Gupca 83, 33 520 Slatina

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

DRVO TRGOVINA d.o.o.

OIB: 04444315748

Adresa / sjedište

Industrijska 3, 33520 Slatina

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini, broj: Pn-81/2023

Iznos dospjele tražbine 28.174,14 (EUR)

Glavnica 25.089,09 (EUR)

Kamate 3.085,05 (EUR)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (EUR)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini, broj: Pn-81/2023

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / ~~NE~~ za iznos _____ (EUR)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (EUR)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum
Zagreb, 22.5.2026.

Potpis vjerovnika
zastupan po punomoćniku

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
KRZNARIĆ & ALITVIĆ j.t.d.
Ul. Šiška Menčetića 4, III. kat, 10 000 Zagreb
Telefon: 01 7888 580, 091 2750 280
Mobitel: 091 2331 821, Fax: 01 7888 581
E-mail: ured@odvjetnik-krznaric.hr
OIB: 41778652502

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa

Odvjetničko društvo Krznarić & Alitović j.t.d.

- odvjetnik Ognjen Krznarić

- odvjetnik Dario Alitović

u predstečajnom i stečajnom postupku
protiv DRVO-TRGOVINA d.o.o.

Ovlašćujem ih da radi zaštite i ostvarivanja mojih prava i interesa poduzimaju sve pravne radnje, a naročito da podnose prijedloge nagodbi, tužbe i ostale podneske, da sklapaju izvansudske i sudske nagodbe te da primaju novac i da o tome izdaju potvrde.

U Zagrebu, 12. svibnja 2026. godine

Davatelj punomoći: *Ivana Ljubas*

Potpis: *Ivana Ljubas*

ured@odvjetnik-krznaric.hr

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Stalna služba u Slatini
Slatina, Trg sv. Josipa 12

Poslovni broj: Pn-81/2023-56

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, Stalna služba u Slatini, po sucu toga suda Zoranu Šljivcu, u parničnom postupku po tužbi tužiteljice Ivane Ljubas iz Slatine, Matije Gupca 83, OIB: 17715574637, zastupane po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Krznarić & Alitović j.t.d. iz Zagreba, protiv tuženika Drvo-Trgovina d.o.o. Slatina, Industrijska 3, OIB: 04444315748, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić, Hrvoje Mladinić iz Bjelovara, radi naknade štete, nakon glavne rasprave održane u prisutnosti punomoćnika stranaka, te ročišta za objavu i dostavu presude održanog 5. ožujka 2026.

presudio je

I. N a l a ž e s e tuženiku Drvo-Trgovina d.o.o., Industrijska 3, Slatina, OIB: 04444315748, da tužiteljici Ivani Ljubas iz Slatine, Matije Gupca 83, OIB: 17715574637, na ime naknade neimovinske štete isplati iznos od 15.990,42 eur sa zateznom kamatom od 14.10.2023. g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. U preostalom dijelu preko iznosa navedenog pod točkom I. izreke presude do iznosa od 22.250,00 eur, tužbeni zahtjev se odbija.

III. N a l a ž e s e tuženiku Drvo-Trgovina d.o.o., Industrijska 3, Slatina, OIB: 04444315748, da tužiteljici Ivani Ljubas iz Slatine, Matije Gupca 83, OIB: 17715574637, na ime naknade imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege isplati iznos od 2.250,00 eur sa zateznom kamatom od 14.10.2023. g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku da naknadi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 6.848,67 eur sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počevši od 6.3.2026. godine do isplate, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je protiv tuženika podnijela tužbu navodeći da je dana 22. rujna 2021. godine kao djelatnik tvrtke Drvo-Trgovina d.o.o., Industrijska 3, Slatina, OIB: 04444315748 obavljala uobičajene radne zadatke u prostorijama poslodavca. Tužiteljica je tom prilikom obavljala radne zadatke na stroju za nanošenje ljepila u proizvodnom pogonu za proizvodnju podova. Na stroju je tužiteljica ulagala drvene elemente preko stola za posluživanje. Tužiteljica je uočila višak ljepila koje je iscurilo na valjak te je posegnula desnom rukom u dio stroja između prvog para valjaka i spremnika u koji curi ostatak ljepila sa valjka uslijed čega su gumeni valjci zahvatili desnu ruku tužiteljice i povukli je do lakta. Za nastalu nezgodu štetu je dužan nadoknaditi tužiteljici poslodavac po pravilima o objektivnoj odgovornosti.

2. U navedenoj nezgodi tužiteljica je zadobila tjelesne ozljede opisane u medicinskoj dokumentaciji. Navedene ozljede kod tužiteljice su dovele do narušenog tjelesnog i duševnog zdravlja kako je to opisano u medicinskoj dokumentaciji, a što nedvojbeno ukazuje na činjenicu da je kod tužiteljice uslijed stradavanja u opisanom štetnom događaju došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Tužiteljica ovom tužbom potražuje naknadu neimovinske štete po osnovi prava osobnosti na tjelesno zdravlje koja se očituje u kvalifikatornim okolnostima – činjenicama pretrpljenih fizičkih bolova te povrede prava osobnosti na duševno zdravlje koje se očituje u kvalifikatornim okolnostima – činjenicama pretrpljenog straha, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti i radne sposobnosti te duševne boli zbog naruženosti. Tužiteljica je trpjela i imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege druge osobe u obavljanju svakodnevnih aktivnosti. Tužiteljica na ime povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno čl. 19. Zakona o obveznim odnosima, a sve u okviru navedenih kvalifikatornih okolnosti, vodeći računa o njezinoj dobi, zanimanju, načinu nastanka štetnog događaja, kao i ostalim okolnostima konkretnog slučaja, kao pravičnu novčanu naknadu za ukupnu štetu koju trpi, potražuje naknadu na ime neimovinske štete u iznosu od 22.250,00 eur i na ime naknade za imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege u iznosu od 2.250,00 eur.

3. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je točan navod tužiteljice da je dana 22.9.2021. godine kao radnik tvrtke tuženika doživjela nesreću, ali se ista ne može smatrati ozljedom na radu. Ističe da je čl. 67. Zakona o zaštiti na radu propisano da se ozljeda na radu ne smatra ozljedom odnosno bolest zbog koje je došlo skrivljenim odnosno nesavjesnim ili neodgovornim ponašanjem na radnom mjestu, odnosno pri obavljanju djelatnosti. Upravo zbog toga što je tužiteljica poslove obavljala na način koji je suprotan pravilima struke i pravilima koji propisuju rad na siguran način. Tuženik tvrdi da su grubi propusti tužiteljice razlozi koji isključuju odgovornost poslodavca koji samo načelno odgovara po kriteriju objektivne odgovornosti. Elementarni propust tužiteljice, koja je bila obučena za rad na siguran način jest činjenica da je pristupila operaciji koja se uopće ne smatra "radnom operacijom" na način koji bi svaki čovjek prosječnih sposobnosti učinio: isključio bi rad stroja. U samoj tužbi se navodi da je

tužiteljica posegnula desnom rukom u dio stroja između prvog para valjaka i spremnika, uslijed čega su gumeni valjci zahvatili desnu ruku tužiteljice i povukli ju do lakta. Takvo postupanje predstavlja najgrublje kršenje elementarnih pravila zaštite na radu i zbog toga tuženik smatra da je isključivo odgovornost i isključivo gruba nepažnja tužiteljice razlog nastanka štetnog događaja. Nesporno je da je tužiteljica radnica tuženika. Kako je tuženik u korist radnika sklopio policu kolektivnog osiguranja od nezgode za zaposlenike i na poslu i u slobodno vrijeme, to su punomoćnici tužiteljice dana 26. i 29.6.2023. godine zatražili dostavu ove police. Temeljem ove police, prema saznanju tuženika, Uniqa osiguranje je tužiteljici isplatila iznos od 3.742,48 eur. Opreza radi se ukazuje da isplata štete temeljem police osiguranja ne predstavlja isplatu zbog odgovornosti tuženika za naknadu štete. Radi se o polici kolektivnog osiguranja od nezgode koja vrijedi 24 sata, dakle i za vrijeme provedeno na poslu, na putu na posao i s posla, ali i u slobodno vrijeme, sve dane u tjednu i sve dane u godini. Tuženik primarno osporava odgovornost za naknadu štete, te se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu i predlaže da se isti odbije, te da tužiteljica nadoknadi tuženiku troškove postupka.

4. Na navode tuženika tužiteljica ističe da prema čl. 111. st. 1. Zakona o radu, ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznih prava. Sukladno čl. 25. Zakona o zaštiti na radu ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Nejasno je zašto tuženik osporava svoju isključivu odgovornost za navedeni štetni događaj. Nadopunjujući navod tužiteljica ističe kako se na ovaj slučaj primjenjuje Zakon o zaštiti na radu i u njemu naznačeno načelo objektivne odgovornosti po kojem poslodavac odgovara za ozljedu na radu koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca pri čemu nije relevantno postojanje krivnje na strani poslodavca. Nadalje, niti jedan od razloga za koje zakon taksativno nabraja kao moguće ekskulpirajuće okolnosti nije primjenjiv na konkretni slučaj. Navedeno iz razloga nepostojanja tzv. više sile ili namjere / krajnje nepažnje radnika. Tužiteljica je ozljedu zadobila tijekom redovnih poslova kakve redovito obavlja, a prilikom kojih nije postojala okolnost koja bi se mogla podvući pod krajnju nepažnju, a poglavito namjeru. Iz svega navedenog lako je isčitati kako je ozljeda nastala u sklopu redovitog procesa rada tužiteljice, a pozitivni zakonski propisi poslodavcu u ovom slučaju ne otklanjaju obvezu odgovornosti na nastalu ozljedu na radu. Poslodavac je odgovoran po objektivnoj odgovornosti, a k tome je upravo na njemu obveza snošenja tereta dokazivanja kako on u konkretnom slučaju ne mora odgovarati što nije učinio.

5. U dokaznom postupku sud je saslušao tužiteljicu (list 149-151), zakonskog zastupnika tuženika (list 151-152), svjedoke Borku Slatinac (list 152-154), Katarinu Šporčić (list 154-155) i Senku Bertić (list 155-156), te je izvršio uvid u fotografije ozljeda (list 6-17), u medicinsku dokumentaciju (list 18-36), u rješenje HZMO, Područni ured u Virovitici (list 39-40), u zapisnik o inspekcijskom nadzoru Državnog inspektorata, Područni ured Osijek, Ispostava u Virovitici (list 41-47), u rješenje HZMO od 30.12.2021. (list 48-49), u policu osiguranja od nezgode Uniqa osiguranja (list 60), u zapisnik o inspekcijskom nadzoru (list 61-66), u zapisnik o inspekcijskom nadzoru (list 67-73), u rješenje HZMO od 30.12.2021. (list 74-75), u policu osiguranja od nezgode (list 86), u zapisnik o inspekcijskom nadzoru (list 98-104), u zapisnik o izvaji Državnog inspektorata, Područni ured Osijek, Ispostava u Virovitici od 19.10.2021. (list 105-106), u zapisnik o inspekcijskom nadzoru (list 107-112), u zapisnik o izvaji (list 113-114), u zapisnik o izvaji (list 115-116), u zapisnik Državnog inspektorata, Područni ured

Osijek, Ispostava u Virovitici od 22.9.2021. (list 117-122), u službenu zabilješku Državnog inspektorata, Područni ured Osijek, Ispostava u Virovitici od 22.9.2021. (list 123), u spis vezan za ozljedu na radu Ivane Ljubas HZZO (list 124-137), u presudu VSRH broj: Revr-947/2017-2 (list 141-143), u odluku Ustavnog suda RH broj: U-III-350/2006 (list 144-148), u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Intel ex – vještaka Dražena Jeđuda od 8.9.2024. (list 162-173), u fotografije strojeva (list 185-198), saslušao je sudskog vještaka Dražena Jeđuda (list 199-202), izvršio je uvid u nalaz i mišljenje sudskog vještaka prim. dr. sc. Ivana Lovrića dr. med. iz Osijeka od 11.2.2025. (list 209-213), saslušao je sudskog vještaka prim. dr. sc. Ivana Lovrića dr. med. (list 366) te je izvršio uvid u univerzalni nalog za plaćanje (list 372).

6. Temeljem prijave o ozljedi na radu od 29.9.2021. godine (list 134-137), zapisnika o inspekcijskom nadzoru Državnog inspektorata, Područni ured Osijek, Ispostava u Virovitici od 25.10.2021. godine (list 98-104), iskaza tužiteljice (list 149-151), zakonskog zastupnika tuženika Antuna Štefanovića (list 151-152), svjedoka Borke Slatinac (list 152-154), Katarine Šporčić (list 154-155) i Senke Bertić (list 155-156) utvrđeno je da se je dana 22.9.2021. godine u razdoblju od 8,00 do 8,59 sati dogodila ozljeda na radu u proizvodnoj hali, gdje je tužiteljica radila na stroju za nanošenje ljepila. Prilikom rada na stroju tužiteljica je gurnula ruku ispod valjka radnog dijela u namjeri da očisti ljepilo s valjka. Prilikom čišćenja ljepila valjci stroja zahvatili su ruku tužiteljice i teško ju ozlijedili. Prema iskazu tužiteljice ona je desetak dana prije štetnog događaja upućena na kontinuirani rad na stroj za lijepljenje. Rad na tome stroju vrši se u timu, s time da s se s jedne strane nalazila ona, a s druge Borka Slatinac. Stroj se sastoji od dva valjka koja su razdvojena oko 2 cm, a ukupna visina oba valjka je oko 50 cm. Dnevno je imala 20 do 30 puta viška ljepila te je bez isključenja stroja otklanjala taj višak i nikada nije bila ozlijeđena. U vrijeme štetnog događaja ulagala je lamele između dva valjka, a stroj nanese tanak sloj ljepila nakon što Borka Slatinac s druge strane ulaže jednu tanju lamelu. Stroj s Borkine strane je zatvoren tako da ona ne može ukloniti višak ljepila, ali vidi kada se pojavi taj višak te joj je kazala da ukloni ljepilo. Za uklanjanje ljepila dobila je običnu kuhinjsku spužvicu, a ne sjeća se da li je njoj zapeo rukav i kako se to dogodilo. Stroj je je zahvatio desnu ruku do lakta. Borka Slatinac je stroj odmah isključila iz struje nakon što su valjci zahvatili ruku tužiteljice. Brisanje ljepila je vršila prstima desne ruke tako da je najprije ozlijedila prste desne ruke i vrh desnog kažiprsta koji joj je stroj otkinuo. Kasnije je taj dio prsta zašiven. Istaknula je da joj je stroj povukao ruku prema laktu. U štetnom događaju je zadobila teške ozljede. Bolnički je liječena u Virovitici i Osijeku i ambulantno. Njezino liječenje je okončano u svibnju 2023. godine.

7. Dakle, tužiteljica je zadobila ozljedu za vrijeme radnog vremena, dok je stroj bio u pogonu za nanošenje ljepila i dok su se okretali valjci za nanošenje ljepila na drvene lamele, a prilikom brisanja ljepila s spužvom koju je dobila od poslodavca. U takvim okolnostima dok je stroj bio uključen, gumeni valjci koji su se vrtjeli velikom brzinom povukli su prst tužiteljice, a potom i desnu ruku do lakta i teško su je ozlijedili.

8. Prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka zaštite na radu Dražena Jeđuda univ. spec. traf. iz Osijeka od 8.9.2024. godine (list 162-174) tužiteljica je u trenutku nesreće radila na stroju za nanošenje ljepila. Dok je stroj bio u pogonu tužiteljica je desnom rukom ušla u radni prostor stroja kako bi obrisala višak ljepila s donjih valjaka uslijed čega je stroj zahvatio ruku. U trenutku nesreće tužiteljica je radila poslove s posebnim uvjetima rada za koje je ispunjavala propisane uvjete. U trenutku događaja tužiteljica je radila poslove za koje je bila osposobljena za rad na siguran način. Stroj na kojem je ozlijeđena tužiteljica, bio je pregledan i ispitan, te je prema zapisniku o

pregledu i ispitivanju radne opreme ispunjavao sigurnosno – zdravstvene zahtjeve. U trenutku događaja tužiteljica je desnom rukom ušla u radni prostor stroja dok je isti bio u pogonu, čime je postupila protivno pravilima zaštite na radu. U trenutku događaja na stroju nisu bile postavljene upute za rad na siguran način, čime je poslodavac postupio protivno čl. 32. Zakona o zaštiti na radu te nisu bili postavljeni sigurnosni znakovi "opasnost od rotirajućih dijelova" čime je poslodavac postupio protivno čl. 4. st. 1. Pravilnika o sigurnosnim znakovima. Da su u trenutku događaja na stroju bile postavljene pisane upute za rad na siguran način i sigurnosni znakovi "opasnost od rotirajućih dijelova", tužiteljica bi bila upozorena na opasnosti kojima je izložena prilikom rada na stroju. Propusti poslodavca zbog nepostavljenih pisanih uputa za rad na siguran način i sigurnosnih znakova na predmetni stroj, dovode se u uzročno – posljedičnu vezu s ozljeđivanjem tužiteljice.

9. Dakle, nesreća se dogodila na radu u okolnosti dok je tužiteljica s spužvom koju je dobila od poslodavca brisala ljepilo koji su uobičajeni poslovi radnog mjesta, te je tuženik kao poslodavac temeljem čl. 111. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19 – dalje: ZOR) dužan radniku nadoknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

10. Temeljem čl. 25. Zakona o zaštiti na radu (NN 71/2014, 118/2014, 154/2014 – dalje: ZOZNR) poslodavac tj. tuženik može se osloboditi od odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći unutar provedene zaštite na radu. Tuženik kao poslodavac je prema nalazu vještaka učinio propust u poštivanju propisa u području zaštite na radu, jer na stroju nisu bile postavljene upute za rad na siguran način čime je poslodavac postupio protivno čl. 32. st. 3. ZOZNR. Nadalje, u trenutku događaja na stroju nisu bili postavljeni sigurnosni znakovi "opasnost od rotirajućih dijelova", čime je poslodavac postupio protivno čl. 4. st. 1. Pravilnika o sigurnosnim znakovima. Da su u trenutku događaja na stroju bile postavljene pisane upute za rad na siguran način i sigurnosni znakovi "opasnost od rotirajućih dijelova", tužiteljica bi bila upozorena na opasnosti kojima je izložena prilikom rada na stroju. Propusti poslodavca prema nalazu vještaka o zaštiti na radu dovode se u uzročno – posljedičnu vezu s ozljeđivanjem tužiteljice.

11. Prema iskazu svjedokinje Borke Slatinac koja je radila kod tuženika na stroju za lijepljenje (list 152-154) princip funkcioniranja toga stroja je da s jedne strane jedan zaposlenik stavlja lamelu između dva valjka, stroj propušta ljepilo, a s druge strane stroja ona kontrolira ljepilo, a ako ga nema dovoljno doda ga kistom i zatim stavi drugu lamelu. Pored nje stoji još jedan zaposlenik koji tu zalijepljenu lamelu stavlja u prešu. Tužiteljica je prije štetnog događaja radila s Borkom Slatinac i s Katarinom Šporčić, koja je na stroju radila 2 do 3 mjeseca i nije nikada bilo problema u radu. Dakle, nije se isključivao samo jedan stroj, nego kompletna linija, dok se kompletni stroj ne opere, obriše ili nešto drugo riješi. Stroj je isključivala kada je isti trebalo obrisati ili prati. Ne sjeća se da je tužiteljica ikada isključivala stroj za lijepljenje. Nekada se dogodi da bude višak ljepila, a to u pravilu ovisi o tome koliko djelatnik koji radi na tome stroju otvori ventile za izlazak ljepila. U takvoj situaciji se zaustavlja stroj i linija da bi se očistio višak ljepila. Radi redovitog održavanja čistoće strojeva, strojevi se isključuju u 13,00 sati i tada čišćenje i pranje traje približno sat vremena.

12. Svjedokinja Senka Berkić koja nije više zaposlena kod tuženika, a radila je na navedenom stroju, je u svome iskazu (list 155-156) navela da je pojava viška ljepila u početku bila češća ali je njoj rečeno da se samo sagne i obriše taj višak. Višak ljepila je bio na donjem valjku i trebalo se ukloniti ljepilo koje se nalazilo na tome valjku. Imala

je spužvicu te se je sagnula i uklonila taj višak. Nije isključivala stroj, jer joj je rečeno da se stroj ne isključuje. Poslovođe su bile upoznate da se javlja višak ljepila te su rekli da mora obrisati višak ljepila, a nisu rekli da u takvim situacijama ne isključuju stroj za lijepljenje iz pogona. Uklanjanje viška ljepila na donjem valjku sa spužvicom dok je stroj uključen je opasna radnja. Stroj za lijepljenje je isključivan isključivo pred kraj radnog vremena radi održavanja čistoće istog. Istakla je da su ona, Borka Slatinac i Katarina Šporčić uklanjale višak ljepila dok je stroj bio uključen. Katarina Šporčić je u svome iskazu (list 154-155) navela da se ne sjeća da je ikada dok je radila s tužiteljicom netko isključio stroj i liniju mimo redovitog isključenja prije kraja radnog vremena kada se strojevi čiste i peru. Brisanje viška ljepila s stroja koji je radio, kao pravilo po uputi poslovođe, u svome iskazu je potvrdila i tužiteljica (list 149-151). Temeljem navedenih iskaza proizlazi da za vrijeme brisanja ljepila sa stroja nikada stroj nije isključivan iz pogona, iako je to bila opasna radnja te da su s tom činjenicom bili upoznati poslovođe i da je to bilo pravilo. U takvim okolnostima grubo su kršena pravila zaštite na radu gdje je tužiteljica zadobila ozljedu na radu i za nastalu štetu je u cijelosti odgovoran tuženik.

13. Prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka prim. dr. sc. Ivana Lovrića dr. med. od 11.2.2025. godine (list 209-213) tužiteljica je ozljede zadobila prilikom rada sa strojem za obradu drva. Nakon nezgode pregledana je na Odjelu za ortopediju i traumatologiju Opće bolnice Virovitica te je utvrđeno nagnječenje te otrgnuće kože i potkože na sredini desne nadlaktice i ista je natučena distalno do distalnog dijela desne podlaktice. Pri tome je vidljiva mišićna loža nadlaktice, lakta i podlaktice. Također je vidljiva lezija i ruptura ulnarnog pregibača zapešća. Odmah po primitku tužiteljica je u općoj anesteziji operirana. Kasnije je zbog pojave nekroze kože i potkože učinjena operacija nekrektomije i autotransplantacio. Naknadno se ponovno javlja nekroza u području lakta, ponovno je učinjena nekrektomija i autotransplantatio po Tierschu. Na odjelu se redovito previja, dobiva analgetike, a provedena je i tromboprofilasa. Rana je pokrivena firschom bez znakova infekcije. Pokretljivost u laktu, fleksija, supinacija i pronacija su ograničeni, terminalno bolne, dok je ekstenzija potpuna i bezbolna. Dana 18.10.2021. godine otpuštena je na kućnu njegu sa dijagnozama na otpusnom pismu: odvajanje kože na desnoj nadlaktici i podlaktici, oštećenje fleksorne muskulature desne podlaktice, djelomična amputacija distalnog članka kažiprsta desne šake i posttraumatska nekroza – odumiranje kože desne nadlaktice i podlaktice. Tužiteljica je dalje u razdoblju od 9.11.2021. do 12.12.2022. godine provodila kontrole ortopeda, fizijatra, a bila je i na hospitalizaciji u razdoblju od 27.1.2022. do 1.2.2022. godine radi planiranog zahvata iz otpusnog pisma u općoj anesteziji te na hospitalizaciji u razdoblju od 23.11.2022. do 29.11.2022. godine radi operacijskog liječenja zaostalog ožiljka nakon rekonstrukcije defekta kože slobodnim kožnim presatkom. Bila je i na pregledu kod plastičnog kirurga.

14. Vještak je u objektivnom kliničkom pregledu na koji je tužiteljica došla samostalno utvrdio da je na desnoj ruci zaostao grubi keloidni ožiljak dimenzija 10 x 20 cm, koji obuhvaća cijelu cirkumferenciju desnog lakta. Pregibanje i ispružanje podlaktice u laktu izvodi se u punom opsegu dok rotacije podlaktice nisu izvodiive. Postoji diskretna hipotrofija muskulature desne podlaktice. Kretanje u desnom ručnom zglobu zaostaje u blažem stupnju u svim smjerovima. Hvat prstima desne šake formira u potpunosti, zaostaje ispružanje 4. i 5. prsta desne šake u PIP zglobu. Kretanje u desnom ramenu zaostaju u svim smjerovima za 1/3 opsega pokreta u odnosu na lijevo rame. Deformitet distalnog članka desnog kažiprsta s djelomičnim defektom nokta. Na obje natkoljenice zaostali su uredni ožiljci 15 x 15 cm kao posljedica uzimanja kožnog

transplantata. Navedeni nalaz i mišljenje koji je sačinjen od stručne osobe i obrazložen, sud je prihvatio u cijelosti.

15. Prema nalazu i mišljenju medicinskog vještaka tužiteljica je predmetnim ozljeđivanjem pretrpjela fizičke bolove jakog intenziteta u trajanju od 7 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 60 dana, lakog intenziteta u trajanju od 90 dana te će povremene bolove lakog intenziteta trpjeti tijekom života. Zbog pretrpljenih ozljeda tužiteljica je tijekom liječenja imala bolove različitog intenziteta. Imala je nelagode tijekom liječenja: operacijski zahvati, klinička i dijagnostička obrada, kontrolne preglede, dugotrajna fizikalna terapija. Mogući su bolovi lakog intenziteta tijekom života koji su obuhvaćeni ocjenom smanjenja životnih aktivnosti. Sukladno navedenom intenzitetu i trajanju fizičkih bolova te nelagodnosti tijekom liječenja sud je tužiteljici dosudio neimovinsku štetu u iznosu od 5.398,22 eur.

16. Nalazom i mišljenjem tužiteljica je predmetnim ozljeđivanjem pretrpjela primarni strah jakog intenziteta koji je bio kratkotrajan, sekundarni strah je pretrpjela jakog intenziteta u trajanju od 4 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 30 dana i lakog intenziteta u trajanju od 45 dana. Tužiteljica je nakon nezgode osjećala trenutni primarni strah jakog intenziteta kratkotrajno u trenutku ozljeđivanja. Sekundarni oblik straha različitog intenziteta uvjetovan je zabrinutošću o mogućim posljedicama nakon ozljeđivanja. Sukladno navedenom intenzitetu i trajanju sud je tužiteljici dosudio neimovinsku štetu u iznosu od 3.235,74 eur.

17. Nalazom vještaka utvrđeno je da je tužiteljica pretrpjela duševne boli zbog naruženosti izgleda i skladnosti tijela u jakom stupnju što je uočljivo trećim osobama. Na desnoj ruci je zaostao grubi keloidni ožiljak dimenzije 10 x 20 cm koji obuhvaća cijeli opseg desnog lakta. Na obje natkoljenice su zaostali uredni ožiljci 15 x 15 cm kao posljedica uzimanja kožnog transplantata. Nadalje, utvrđen je i deformitet članka desnog kažiprsta s djelomičnim defektom nokta. Imajući u vidu da je tužiteljica mlađa osoba koja može nositi kratke rukave i kraću suknju te da su te ozljede vidljive kod kuće, prilikom kretanja na ulici ili kupanju, te da je ta naruženost uočljiva u jakom stupnju trećima, sud je tužiteljici na ime naruženosti dosudio naknadu neimovinske štete u iznosu od 7.366,12 eur.

18. Nalazom vještaka utvrđeno je da su ozljede tužiteljice s obzirom na tip, lokalizaciju, intenzitet, kao i konačni ishod liječenja s nastalim posljedicama uvjetovali smanjenje životnih aktivnosti od 25 %. Ozljede tužiteljice spadaju u teške tjelesne ozljede, a anatomske – funkcijske posljedice nakon ozljeđivanja očituju se u smanjenju pokretljivosti desnog ramena za 1/3 opsega pokreta u odnosu na lijevo rame. Umanjeni su rotacijski pokreti desnog lakta u srednjem stupnju. Smanjena je pokretljivost PIP zgloba IV i V prsta desne šake u jakom stupnju. Smanjena je pokretljivost desnog ručnog zgloba za 1/3 opsega pokreta u odnosu na lijevi ručni zglob, te je utvrđena i hipotrofija miškulature desne podlaktice. Ocjenom smanjenja životnih aktivnosti obuhvaćeni su i mogući povremeni bolovi lakog intenziteta tijekom života. Sukladno navedenom smanjenju životnih aktivnosti sud je tužiteljici po tome osnovu dosudio naknadu neimovinske štete u iznosu od 3.732,82 eur.

19. Dakle, sud je tužiteljici po osnovi naknade neimovinske štete dosudio naknadu štete u ukupnom iznosu od 19.732,90 eur. Tijekom postupka je utvrđeno da je tužiteljici temeljem police osiguranja od nezgode broj: 01-0282750-01 od 30.6.2021. godine Uniqa osiguranja d.d. Zagreb (list 60), gdje je ugovaratelj tuženik, na ime naknade predmetne štete isplaćen iznos od 3.742,48 eur, te je tužiteljici isplatom toga iznosa podmiren dio neimovinske štete. Stoga je tuženik dužan platiti tužiteljici na ime naknade neimovinske štete preostali iznos od 15.990,42 eur s zakonskim zateznom

kamatama počevši od dana podnošenja pisanog zahtjeva za naknadu štete 14.10.2023. godine pa do isplate, te je donesena odluka kao pod točkom I. izreke. U preostalom dijelu do zatraženog iznosa neimovinske štete od 22.250,00 eur tužbeni zahtjev je odbijen te odlučio kao pod točkom II. izreke.

20. Nalazom medicinskog vještaka prim. mr. sc. Ivana Lovrića dr. med. od 11.2.2024. godine (list 209-213) utvrđeno je da je predmetnim ozljeđivanjem s obzirom na karakter i lokaciju ozljede kao konačni ishod liječenja tužiteljici bila potrebna tuđa njega i pomoć nemedicinske osobe nakon prvog izlaska iz bolnice 60 dana po 6 sati dnevno, te nakon drugog i trećeg izlaska iz bolnice po 30 dana po 3 sata dnevno u obavljanju svih životnih aktivnosti (osobna higijena, odijevanje, pripremanje hrane, odlasci na kontrole, fizikalnu terapiju i sl.). Dakle ukupno je tužiteljici bila potrebna tuđa njega i pomoć u trajanju od 450 sati. Kako je cijena sata tuđe njega i pomoći nemedicinske osobe 5,00 eur, proizlazi da je tužiteljica po toj osnovi pretrpjela imovinsku štetu u ukupnom iznosu od 2.250,00 eur. Tuženik joj je stoga dužan platiti navedenu štetu zajedno s zakonskim zateznim kamatama počevši od dana podnošenja pisanog zahtjeva 14.10.2023. godine do isplate, te je donesena odluka kao pod točkom III. izreke.

21. Temeljem čl. 25. ZOZNR poslodavac tj. tuženik se može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu. Tuženik kao poslodavac je prema nalazu vještaka učinio propuste što nije prema nalazu vještaka zaštite na radu postavio odgovarajuće sigurnosne znakove "opasnost od rotirajućih dijelova" te na stroju nisu bile postavljene upute za rad na siguran način, te na drugoj strani nije poduzeo mjere da ne dođe do nepravilnog rukovanja strojem i brisanja ljepila rukom dok je stroj bio uključen. U takvim okolnostima tuženik temeljem čl. 1086., 1100. i 1103. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 – dalje: ZOO) u cijelosti odgovara za štetu koju je tužiteljica pretrpjela na poslu.

22. Tijekom postupka tužiteljica je preinačila tužbu te je tužbeni zahtjev s 14.500,00 eur povećala na 24.500,00 eur. Kako je preinačenje tužbe izvršeno nakon provedenog vještačenja, sud je temeljem čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19 i 80/22 – dalje: ZPP) dopustio preinaku tužbe, jer smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

23. Nadalje, utvrđeno je da je tužiteljica nesreću na poslu doživjela 22.9.2021. godine, a da je liječenje tužiteljice prema iskazu vještaka (list 366) dovršeno 12.12.2022. godine. Od dana završetka liječenja pa do dana podnošenja tužbe 14.12.2023. godine nije protekao rok za zastaru naknade štete od tri godine utvrđen čl. 230. st. 1. ZOO te prigovor zastare nije osnovan. Nije osnovan niti prigovor zastare da je nastupila zastara za povećani tužbeni zahtjev utvrđen podneskom od 19.11.2025. godine jer se tužbeni zahtjev temelji na činjeničnoj osnovi istaknutoj u tužbi. Navedeno je sukladno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH izraženom u presudi broj: Rev-458/2024-2 od 22.1.2025. godine.

24. Tužiteljica je u ovome predmetu uspjela s osnovom tužbenog zahtjeva u omjeru od 100 %, a sa visinom tužbenog zahtjeva je uspjela u omjeru od 74,45 % što ukupno iznosi 174,45 %. Kada se podijeli sa 2 (pravni osnov i visina) proizlazi da je u ovome predmetu tužiteljica uspjela s 87,23 % tužbenog zahtjeva. Tuženik u ovome predmetu nije uspio sa osnovom tužbenog zahtjeva, dok je sa visinom tužbenog zahtjeva uspio u omjeru od 25,55 %, što ukupno iznosi 25,55 %. Kada se podijeli sa 2 (pravni osnov

i visina) proizlazi da je u ovome predmetu tuženik uspio s 12,77 %. Kada se nakon toga od većeg postotka uspjeha tužiteljice 87,23 % oduzme manji postotak uspjeha tuženika 12,77 %, proizlazi da je tužiteljica u ovome predmetu uspjela u sporu u većoj mjeri od 74,46 %, te je tuženik sukladno tome omjeru dužan tužiteljici temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a nadoknaditi troškove postupka.

25. Parnični troškovi tužiteljice u ovome postupku iznosili su 8.869,45 eur, a sastojali su se od troškova sastava tužbe u iznosu od 500,00 eur, od troškova zastupanja na sedam rasprava u iznosu od 3.500,00 eur, od troškova sastava četiri potrebna podneska u iznosu od 2.000,00 eur, od troškova zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 eur, od PDV-a u iznosu od 1.525,00 eur, od troškova medicinskog vještačenja u iznosu od 557,26 eur, od troškova vještačenja zaštite na radu u iznosu od 400,00 eur te od sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 95,73 eur i na presudu u iznosu od 191,46 eur. Kako je tužiteljica uspjela u sporu s 74,46 % tužbenog zahtjeva, tuženik joj je sukladno tome omjeru dužan nadoknaditi parnične troškove u iznosu od 6.848,67 eur, s time što je troškove vještačenja kao nužne dužan podmiriti tužiteljici u cijelosti.

26. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Slatini 5. ožujka 2026.

Sudac:

Zoran Šljivac

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka.

Dostaviti:

1. Tužiteljica po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Krznarić & Alitović j.t.d. iz Zagreba, Šiška Menčetića 4, III. kat,
2. Tuženik po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač – Gregurić, Hrvoje Mladinić iz Bjelovara, Mihanovićeve 15b.

Broj zapisa: 9-30884-51185

Kontrolni broj: 08814-ee7a0-46fb2

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

ZORAN ŠLIVAC

Elektronički potpisano: 05.03.2026T14:33:46 (UTC:2026-03-05T13:33:46Z)
Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>
Broj zapisa: 300d975f-5b6d-4578-9072-c3b81fcd2a0

Općinski sud u Virovitici

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
KRZNARIĆ & ALITVIĆ j.t.d.
Ul. Šiška Menčetića 4, III. kat, 10 000 Zagreb
Telefon: 01 7888 580, 091 2750 280
Mobitel: 091 2331 821, Fax: 01 7888 581
E-mail: ured@odvjetnik-krznaric.hr
OIB: 41778652502

OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
STALNA SLUŽBA U SLATINI
Trg Sv. Josipa 12
33520 Slatina

Na broj spisa Pn-81/2023

TUŽITELJICA: Ivana Ljubas iz Slatine, Matije Gupca 83,
OIB: 17715574637
zastupana po punomoćniku Ognjenu Krznariću, odvjetniku u
odvjetničkom društvu Krznarić & Alitović j.t.d.

TUŽENIK: DRVO-TRGOVINA d.o.o., Industrijska 3, Slatina,
OIB: 04444315748

ŽALBA TUŽITELJA

protiv presude Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini, posl. br. Pn-81/2023 od 5. ožujka 2026. godine

4 x, Prilozi: sudska praksa

I.

Presudom Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini, posl. br. Pn-81/2023 od 5. ožujka 2026. godine presuđeno je na način:

II.

Protiv presude Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini, posl. br. Pn-81/2023 od 5. ožujka 2026. godine tužiteljica podnosi žalbu zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka (čl. 354. st. 1. i 2. ZPP-a),
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 355. ZPP-a) i
- pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

ured@odvjetnik-krznaric.hr

Pobijana presuda je nezakonita jer ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno izreka presude je nerazumljiva, proturječi sama sebi i razlozima presude, presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, a o onima koji su navedeni postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika te jer je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje slijedom čega je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

III.

1. Visina naknade neimovinske štete

Tijekom postupka sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku dr. med. Ivanu Lovriću radi utvrđenja koje je ozljede tužiteljica zadobila u štetnom događaju, koliko dugo je trpila bolove, strah, da li je kod tužiteljice zaostalo naruženje i trajno smanjenje životne aktivnosti te je li tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega.

Sud u t. 14. obrazloženja pobijane presude navodi da da je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka kao izrađenog u skladu s pravilima znanosti i svrhe, te da je isti u skladu s medicinskom dokumentacijom, jasan i obrazložen.

Stoga je nejasno zašto je sud grubo i drastično odstupio od nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka medicinske struke odlučujući o visini tužbenog zahtjeva.

Naime, u nalazu i mišljenju sudskih vještaka medicinske struke navedeno je kako slijedi, a zbog čega i sama tužiteljica smatra da zatraženi iznosi su primjereni:

1. Tužiteljica je zbog zadobivenih ozljeda tijekom liječenja trpjela fizičke **bolove** jakog intenziteta 7 dana, srednjeg intenziteta 60 dana, slabijeg intenziteta 90 dana te će povremene bolove lakog intenziteta trpjeti tijekom života.
2. Tužiteljica je trpjela primarni strah jakog intenziteta kratkotrajno, a sekundarni **strah** koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i bio je jakog intenziteta tijekom 4 dana, srednjeg intenziteta kumulativno u trajanju od 30 te slabijeg intenziteta 45 dana.
3. Kod tužiteljice je došlo do **smanjenja životne aktivnosti** u ukupnom omjeru **25%**.
4. Tuđa pomoć i njega bili su potrebni tužiteljici u opsegu od 6 sati dnevno u trajanju od 60 dana te u trajanju od još 30 dana po 3 sata na dan.
5. Kod tužiteljice je zaostalo naruženje jakog stupnja, a koje je uvijek uočljivo trećim osobama, i to na desnoj ruci grubi keloidni ožiljak dimenzije 10 x 20 cm koji obuhvaća cijeli opseg desnog lakta, na obje natkoljenice su zaostali uredni ožiljci 15 x 15 cm kao posljedica uzimanja kožnog transplantata; utvrđen je i deformitet članka desnog kažiprsta s djelomičnim defektom nokta.

Sud je u t. 15., 16., 17. i 18. obrazloženja presude naveo da je temeljem prethodno navedenih ocjena tužiteljici dosudio:

- na ime pretrpljenih bolova iznos od 5.398,22 EUR
- na ime pretrpljenog straha iznos od 3.235,74 EUR
- na ime duševnih bolova zbog zaostalog naruženja iznos od 7.366,12 EUR

- na ime duševnih bolova zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti iznos od 3.732,82 EUR

Dakle, iz prethodno navedenog jasno proizlazi kako je Sud dosudio prenizak ukupan iznos pravične novčane naknade, posebice naknadu po osnovi duševnih bolova zbog trajnog smanjenja životnih aktivnosti gdje je za 25 % smanjenja životne aktivnosti dosudio iznos od samo 3.732,82 EUR.

Za gore navedeno tužiteljica dostavlja recentnu i relevantnu sudsku praksu.

Prvenstveno, tužiteljica ukazuje da je sud odstupio od iznosa predviđenih Orijehtacijskim kriterijima VSRH na štetu tužiteljice, a bez da je isto ičime obrazložio.

Tužiteljica navodi kako orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske ne predstavljaju matematičku formulu koja pukim automatizmom služi za izračunavanje pravične novčane naknade. U primjeni rečenog propisa valja uvijek imati na umu sve okolnosti slučaja, poput životne dobi, vrste zanimanja, lokacije ozljeda i sl.

Ujedno, tužiteljica navodi da sud prilikom odmjeravanja visine naknade neimovinske štete je propustio uzeti u obzir Orijehtacijske kriteriji i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne Vrhovnog suda od 29. studenoga 2002., te njegove izmjene od 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., kao i stopu inflacije prema javno dostupnim podacima Državnog zavoda za statistiku, koja je od 2020., do prosinca 2025., iznosila 33,00 %.

Slijedom svega navedenog, prema mišljenju tužiteljice i recentnoj sudskoj praksi (Presuda Općinskog suda u Zlataru, Stalna služba u Krapini posl. br. Pn-349/2022-66 od 12.3.2025. g., Presuda Županijskog suda u Zagrebu posl. br. Gž-3137/2024-2 od 24.7.2024. g. i dr.), sud treba uzeti u obzir inflatornu stopu posljednjih pet godina, kao i povećanje potrošačkih cijena.

Nadalje, prilikom odlučivanja o visini postavljenog tužbenog zahtjeva, sud je trebao uzeti u obzir sve okolnosti predmetnog štetnog događaja ali i sve posljedice i ograničenja koje za tužiteljicu nažalost proizlaze iz samog štetnog događaja.

Prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka prim. dr. sc. Ivana Lovrića dr. med. od 11.2.2025. godine tužiteljica je ozljede zadobila prilikom rada sa strojem za obradu drva. Nakon nezgode pregledana je na Odjelu za ortopediju i traumatologiju Opće bolnice Virovitica te je utvrđeno nagnječenje te otrgnuće kože i potkože na sredini desne nadlaktice i ista je natučena distalno do distalnog dijela desne podlaktice. Pri tome je vidljiva mišićna loža nadlaktice, lakta i podlaktice. Također je vidljiva lezija i ruptura ulnarnog pregibača zapešća. Odmah po primitku tužiteljica je u općoj anesteziji operirana. Kasnije je zbog pojave nekroze kože i potkože učinjena operacija nekrektomije i autotransplantacio. Naknadno se ponovno javlja nekroza u području lakta, ponovno je učinjena nekrektomija i autotransplantatio po Tierschu. Na odjelu se redovito previja, dobiva analgetike, a provedena je i tromboprofilasa. Rana je pokrivena firschom bez znakova infekcije. Pokretljivost u laktu, fleksija, supinacija i pronacija su ograničeni, terminalno bolne, dok je ekstenzija potpuna i bezbolna. Dana 18.10.2021. godine otpuštena je na kućnu njegu sa dijagnozama na otpusnom pismu: odvajanje kože na desnoj nadlaktici i podlaktici, oštećenje fleksorne muskulature

desne podlaktice, djelomična amputacija distalnog članka kažiprsta desne šake i posttraumatska nekroza – odumiranje kože desne nadlaktice i podlaktice. Tužiteljica je dalje u razdoblju od 9.11.2021. do 12.12.2022. godine provodila kontrole ortopeda, fizijatra, a bila je i na hospitalizaciji u razdoblju od 27.1.2022. do 1.2.2022. godine radi planiranog zahvata iz otpusnog pisma u općoj anesteziji te na hospitalizaciji u razdoblju od 23.11.2022. do 29.11.2022. godine radi operacijskog liječenja zaostalog ožiljka nakon rekonstrukcije defekta kože slobodnim kožnim presatkom. Bila je i na pregledu kod plastičnog kirurga.

Kod tužiteljice je zaostala smanjena pokretljivosti desnog ramena za 1/3 opsega pokreta u odnosu na lijevo rame, umanjeni rotacijski pokreti desnog lakta u srednjem stupnju, smanjena pokretljivost PIP zgloba (kontraktura) IV. i V. prsta desne šake u jakom stupnju, smanjena pokretljivost desnog ručnog zgloba za 1/3 opsega pokreta u odnosu na lijevi ručni zglob, hipotrofija muskulature desne podlaktice. Kod tužiteljice su zaostali bolovi duž cijele dominantne desne ruke s osjećajem hladnih prstiju, ispadanjem predmeta iz desne šake, bolovima u desnom ramenu te pojačanim znojenjem obje ruke.

Iz svega navedenog razvidno je da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer nije vodio računa o svim okolnostima slučaja prilikom odmjeravanja pravične novčane naknade tužiteljici, slijedom čega je pogrešno primijenjeno materijalno pravo kada je djelomično odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice. **Dakle, sud je dosudio znatno manju naknadu od one određene Orijentacijskim kriterijima VSRH, isto kao i sudskom praksom, a da isto nije ničim obrazložio posebno što nije uzeo u obzir znatna ograničenja kojim je tužiteljica kao mlada osoba bila ograničena, a napose će biti i ubuduće.**

Također, tužiteljica u privitku dostavlja primjere iz sudske prakse iz koje je razvidno da je prvostupanjski sud u presudi dosudio prenizak iznos obzirom da je kod tužiteljice utvrđeno trajno smanjenje životne aktivnosti u omjeru od 25%:

Stoga je presuda u ovom dijelu nezakonita.

2. Kumulacija zahtjeva za naknadu štete

U toč. 19. obrazloženja, Sud navodi je tužiteljici po osnovi naknade neimovinske štete dosudio naknadu štete u ukupnom iznosu od 19.732,90 eur. Tijekom postupka je utvrđeno da je tužiteljici temeljem police osiguranja od nezgode broj: 01-0282750-01 od 30.6.2021. godine Uniqa osiguranja d.d. Zagreb (list 60), gdje je ugovaratelj tuženik, na ime naknade predmetne štete isplaćen iznos od 3.742,48 eur, te je tužiteljici isplatom toga iznosa podmiren dio neimovinske štete. Stoga je tuženik dužan platiti tužiteljici na ime naknade neimovinske štete preostali iznos od 15.990,42 eur s zakonskim zateznim kamatama počevši od dana podnošenja pisanog zahtjeva za naknadu štete 14.10.2023. godine pa do isplate, te je donesena odluka kao pod točkom I. izreke.

Niame, sud je pogrešno odlučio kada je dosuđeni iznos naknade štete umanjio za 3.742,48 EUR koji iznos je isplaćen tužiteljici temeljem police osiguranja od nezgode.

Isplata osigurnine iz ugovora o osiguranju od posljedica nesretnog slučaja nema odštetni karakter te se po pravilu može kumulirati sa zahtjevom naknade štete prema osobi odgovornoj za nastanak osiguranog slučaja.

Ugovorom o osiguranju od posljedica nesretnog slučaja osiguratelj se obvezuje isplatiti osigurninu (osiguraniku ili korisniku osiguranja) ako za vrijeme trajanja osiguranja nastupi osigurani slučaj kojim je prouzročena smrt, invaliditet, privremena nesposobnost ili narušenje zdravlja osiguranika. Osiguranje od posljedica nesretnog slučaja prema Zakonu o obveznim odnosima spada u osiguranje osoba, pa navedena osigurnina koju se obvezuje isplatiti osiguratelj nema karakter naknade štete, već ona predstavlja unaprijed ugovoreni novčani iznos kojeg se osiguratelj obvezuje isplatiti osiguraniku ili korisniku osiguranja po nastupu osiguranog slučaja, a što je jedno od temeljnih načela osiguranja osoba.

Notorna je činjenica da osigurana osoba u osiguranju od posljedica nesretnog slučaja tjelesnom povredom trpi određenu štetu, odnosno da u slučaju njezine smrti štetu trpe njoj bliske osobe, tj. korisnici osiguranja, odnosno nasljednici koji imaju pravo na isplatu osigurnine. Ako za štetu zbog smrti i tjelesne ozljede koja ima za posljedicu invaliditet ili narušenje zdravlja koje zahtijeva liječenje postoji odgovornost trećega, tada oštećeniku koji je ujedno i osiguranik, odnosno korisnik osiguranja (bliske osobe, nasljednici), pripada pravo na naknadu štete zbog smrti i tjelesne ozljede osiguranika. U tom slučaju govorimo da postoji kumulacija zahtjeva: zahtjev za naknadu štete prema odgovornoj osobi zbog smrti i tjelesne ozljede te zahtjev prema osiguratelju od posljedica nesretnog slučaja za isplatom osigurnine zbog smrti, invaliditeta, privremene nesposobnosti, narušenja zdravlja.

Dakle, u opisanoj situaciji, pod pojmom kumulacije podrazumijeva se slučaj kad povrijeđena osoba (osiguranik, korisnik osiguranja kao osiguraniku bliska osoba ili njegov nasljednik) zahtijeva po više pravnih temelja da joj se isplate iznosi koji su, kada se zbroje, veći nego što bi iznosila visine štete koju je povrijeđena osoba pretrpjela.

Načelo dozvoljenosti kumulacije naknade štete i osigurnine vezano je uz karakter osiguranja osoba koji je dominantan u ugovoru o osiguranju od posljedica nesretnog slučaja. U tom slučaju osigurnina odnosno iznos iz osigurnine kojeg osiguratelj isplaćuje po nastanku osiguranog slučaja (smrt, invaliditet, privremena nesposobnost, narušenje zdravlja), nema karakter naknade štete. Drugim riječima, osiguranje od posljedica nesretnog slučaja nema odštetno obilježje, tj. nema za svrhu naknaditi štetu koja je nastala nastupom osiguranog slučaja. To iz razloga što ljudski život i njegovo zdravlje nema vrijednost koja je procjenjiva u novcu. Pitanje postojanja prava na eventualnu naknadu imovinske štete, tako i pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete, potpuno je irelevantno te pravo na osigurninu postoji i kad pravo na naknadu štete ne bi postojalo. Pravni temelj obveze osiguratelja nije nastala šteta, već nastup određenih činjenica koje su u ugovoru o osiguranju opisane kao nastup osiguranog slučaja.

Iz svega navedenog možemo zaključiti sljedeće: budući da naknada iz ugovora o osiguranju od posljedica nesretnog slučaja nema značaj naknade štete, oštećena osoba (osiguranik ili korisnik osiguranja) može ostvarivati naknadu po dva pravna temelja - na temelju ugovora o osiguranju od posljedica nesretnog slučaja i na temelju pravnog odnosa odgovornosti za štetu. Kaže se da oštećeniku (osiguraniku, korisniku osiguranja) pripada pravo na kumulaciju naknade štete i osigurnine, čime može

ostvariti ukupnu naknadu koja je i viša od visine pretrpljene štete. Odnosno, kako to ZOO u članku 972. stavak 2. navodi: "Pravo na naknadu od treće osobe odgovorne za nastupanje osiguranog slučaja pripada osiguraniku, odnosno korisniku nezavisno od njegova prava na osigurani iznos". To je tzv. načelo dozvoljenosti kumulacije naknade štete i osigurnine.

U sentenci odluke VSRH Rev-2792/98 od 13. veljače 2002. (Izbor odluka br. 2/2002., odl. br. 50.) navodi se: "Iznosi naknade nematerijalne štete isplaćeni oštećeniku (srodnicima poginulog radnika) temeljem kombiniranog osiguranja koje je zaključio poslodavac u korist radnika, kumuliraju se s iznosima naknade štete isplaćene oštećenima s naslova duševnih boli zbog smrti bliskog srodnika". Ovdje je sudska praksa jasno zauzela stajalište o dopuštenju kumulacije naknade štete i osigurnine.

Budući da se temeljem ugovora o kombiniranom osiguranju radnika tj. temeljem ugovora o osiguranju od posljedica nesretnog slučaja ne isplaćuje naknada za štetu, onda je potpuno razumljivo da oštećeniku (osiguraniku, korisniku osiguranja) pripada, uz pravo na osigurninu, i zahtjev za naknadu štete sukladno obvezno-pravnim pravilima o odgovornosti za štetu. Ako tako postavimo stvari, tada puno jasnije upada u oči primjena načela dozvoljenosti kumulacije naknade štete i osigurnine, o čemu je ovdje riječ. U prilog tome govori i obrazloženje citirane odluke: "Odlučujući o zahtjevu tužiteljica ad. 1. i 2. za naknadu im nematerijalne štete nižestupanjski sudovi su iznos priznate im naknade s osnove duševne boli umanjili za iznose isplaćene im na temelju police za osiguranje od opće odgovornosti, te police za kombinirano kolektivno osiguranje sklopljenih između tuženika i C. O., ocjenjujući da se ovi iznosi ne mogu kumulirati s iznosom pripadajuće im naknade štete. Tužiteljicama ad. 1. i 2., a što je nesporno isplaćen je iznos od 20.790,00 kn, tj. svakoj po 10.395,00 kn na temelju police osiguranja od odgovornosti tuženika, te 30.196,00 kn (svakoj po 19.801,00 kn), na temelju police za kombinirano kolektivno osiguranje. Naprotiv, iznos isplaćen tužiteljicama ad. 1. i 2. na temelju kombiniranog kolektivnog osiguranja radnika tuženika (svakoj po 19.801,00 kn), ne odbija se od ukupno pripadajuće naknade nematerijalne štete, već se kumulira s ovom, budući da se radi o osiguranju ugovorenog u korist radnika kao osiguranika. Stoga su nižestupanjski sudovi pogrešno primijenili materijalno pravo kada su za tako isplaćenu svotu smanjili pripadajuću naknadu tužiteljicama ad. 1. i 2."

Iz svega navedenog proizlazi kako je i u ovom dijelu presuda nezakonita.

3. Troškovi parničnog postupka

Kako je nezakonita odluka suda u dijelu u kojem je djelomično odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice, to je nezakonita odluka suda i u dijelu u kojem sud nije u cijelosti prihvatio zahtjev tužiteljice za naknadom parničnog troška.

Sud je pogrešno tužiteljici priznao trošak parničnog postupka u omjeru od 74,46 % iako je tužiteljica uspjela (za sada) u sporu s 87,23% uspjeha. Sud je pogrešno utvrdio kako je tuženik u obvezi naknaditi tužiteljici trošak zastupanja sukladno razlici omjera uspjeha stranaka u parnici odnosno u omjeru od 74,46 % (87,23 – 12,77 = 74,46).

Naime, kako je tužiteljica uspjela (zasada) u postupku sa 87,23 % postavljenog tužbenog zahtjeva, to istoj pripada pravo na trošak sukladno odredbi članka 154. st. 2.

ZPP-a, međutim tuženiku ne pripada pravo na naknadu troškova postupka kako je pogrešno utvrdio sud, obzirom se njegov uspjeh u sporu očituje u umanjenju dosude troškova postupka tužiteljici, pri čemu tuženiku ne može pripadati još i pravo na naknadu njegovih troškova postupka, jer je na taj način trošak tužiteljice dvostruko umanjen, a to nije smisao navedene odredbe.

DOKAZ: *presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. Pn-1672/17 od 17. 4. 2020.*
 presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. Pn-2808/19 od 19. 11. 2020.

U odnosu na gore navedeno, tužiteljica također upire na predmet pred Europskim sudom za ljudska prava, Klauz protiv RH, zahtjev 28963/10, presuda od 18. srpnja 2013., konačna 9. prosinca 2013.), isto kao i **presudu Županijskog suda u Rijeci, posl. br. GŽ-667/2025-3 od 22. listopada 2025. godine:**

„Pritom treba naglasiti da su osnovani žalbeni navodi tužitelja o načinu obračuna parničnog troška (bez uračunavanja troška tuženika), tim više što je tužitelj žrtva prometne nezgode uslijed nepropisne vožnje osiguranika tuženika, da je bio prisiljen voditi dugotrajni parnični postupak kako bi ishodio pravo na naknadu primjerenog iznosa štete te da mu je u konačnici trošak zastupanja odvjetnika umanjen za postotak s kojim nije uspio u parnici.“

Nadalje, tužiteljica ukazuje da iz t. 25. obrazloženja presude proizlazi da prvostupanjski sud tužiteljici nije priznao potraživani trošak sastava odštetnog zahtjeva, iako sud nije u presudi obrazložio zašto isti trošak nije priznao.

Tužiteljica upire da sukladno relevantnim odredbama materijalnog prava ima pravo na trošak odštetnog zahtjeva. Naime, prema odredbi čl. 151. st. 1. ZPP, parnične troškove čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka, a tužiteljica je odštetni zahtjev podnijela radi ostvarenja prava na naknadu štete u mirnom postupku bez sudjelovanja suda, dakle u povodu i radi izbjegavanja sudskog postupka. Također, sukladno čl. 1103. ZOO-a, dospijeće pravične novčane naknade veže uz podnošenje odštetnog zahtjeva, to se sporni trošak ukazuje kao potreban, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP.

Tužiteljica u privitku žalbe dostavlja relevantnu sudsku praksu, a iz koje je razvidno da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada tužiteljici nije priznao trošak sastava odštetnog zahtjeva:

- „18. Osnovano tužitelj u žalbi ističe da mu je trebalo priznati troškove sastava odštetnog zahtjeva. Naime, prema odredbi čl. 151. st. 1. ZPP, parnične troškove čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka, a tužitelj je odštetni zahtjev podnio radi ostvarenja prava na naknadu štete u mirnom postupku bez sudjelovanja suda, dakle u povodu i radi izbjegavanja postupka. Osim toga, kako i odredba čl. 1103. ZOO dospijeće pravične novčane naknade veže uz podnošenje odštetnog zahtjeva, to se sporni trošak ukazuje kao potreban, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP.“ – Presuda ŽS ZG posl. br. GŽ R-1052/2023-5 od 10. prosinca 2024. godine.

- „27. Međutim, u pravu je tužitelj kada tvrdi da ima pravo na trošak sastava odštetnog zahtjeva po punomoćniku odvjetniku jer ga je podnio radi ostvarenja prava na naknadu štete u mirnom postupku bez sudjelovanja suda.

28. Tako je tužitelju valjalo dosuditi i trošak sastava odštetnog zahtjeva po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 165,90 eur/1.250,00 kuna, (prema Odluci Vijeća Europske unije o prihvaćanju eura u Hrvatskoj od 1. siječnja 2023., dopuni uredbe prema kojoj Hrvatska postaje dvadeseta članica europodručja te uredbi kojom se utvrđuje fiksni tečaj konverzije kune u euro: 1 euro = 7,53450 kuna) jer, prema odredbi članka 151. stavak 2. ZPP, parnične troškove čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka, a tužitelj je odštetni zahtjev podnio radi ostvarenja prava na naknadu štete u mirnom postupku bez sudjelovanja suda, dakle u povodu i radi izbjegavanja postupka. Osim toga, kako i odredba članka 1103. ZOO dospijeće pravične novčane naknade veže uz podnošenje odštetnog zahtjeva (uz ispunjenje određenih pretpostavki), to se sporni trošak ukazuje kao potreban, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP.“ – Presuda ŽS ST posl. br. Gž-14/2021-7 od 1. veljače 2023. g.

Nadalje, sud u t. 25. obrazloženja presude navodi da je tužiteljici priznao trošak četiri obrazložena podneska u ukupnom iznosu od 2.000,00 EUR.

Tužiteljica ukazuje da je troškovnikom potraživala trošak ukupno pet podnesaka, a da je iz obrazloženja presude ostalo nejasno smatra li sud da „peti“ podnesak je u tom smislu u cijelosti ne obrazložen te da iz tog razloga tužiteljica nema pravo troška istog, isto kao i trošak kojih podnesaka je sud priznao, odnosno trošak kojeg podneska sud nije priznao.

Dodatno, tužiteljica upire na Tbr. 8. 1. Odvjetničke tarife, prema kojem tužiteljici je sud trebao priznati trošak sastava i petog podneska u iznosu od 100,00 EUR uvećano za PDV 25%: „Sastavljanje ostalih podnesaka - 25% nagrade iz t. Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7. ali ne više od 50 bodova“.

Jednako tako, prema recentnoj sudskoj praksi, tužiteljica ima pravo na naknadu troška sudske pristojbe na presudu u cijelosti, neovisno o uspjehu u sporu u odnosu na visinu konačno postavljenog tužbenog zahtjeva.

U prilog istom, tužiteljica u privitku dostavlja primjer recentne sudske prakse:

- „11.1. Tužiteljica je u pogledu osnove uspjela u omjeru od 100% (tuženik 0%), a u pogledu visine sa 69,68% (tuženik 30,32%). Nakon što se zbroj uspjeha tužiteljice i tuženika u pogledu osnove i visine podjeli s dva, proizlazi da je tužitelj uspio s 84,84%, a tuženik s 15,16%. Nakon umanjavanja uspjeha tužitelja za uspjeh tuženika, preostala je obveza tuženika da tužitelju naknadi 69,68% ukupnog troška.

...
11.3. Tužiteljici je u cijelosti dosuđen i trošak vještačenja u iznosu od 1.100,00 kn, trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 400,00 kn i sudske pristojbe za presudu u iznosu od 500,00 kn, odnosno ukupno s ovih osnova iznos od 2.000,00 kuna / 265,45 EUR.“ – Presuda ŽS VG posl. br. Gž-1135/2022-3 od 25. siječnja 2024. godine

- „16.1. Budući da je s tužbenim zahtjevom u pogledu osnove tužiteljica uspjela u cijelosti (100%), dok je u pogledu visine uspjela u omjeru od ukupno 68%, time je uspjela u postupku u omjeru od 84%, dok tuženik s osnovom nije uspio, a uspio je u pogledu visine u omjeru od 32% to je uspio u postupku u omjeru od 16%. Kada se navedeni omjeri prebiju, tužiteljica je u sporu uspjela u omjeru od 68%. Stoga tužiteljica ima pravo na naknadu troška parničnog postupka u ovom predmetu prema navedenom omjeru, sukladno odredbi iz čl. 154. st. 2. ZPP-a, u iznosu od 1.099,92 eura koji iznos je valjalo umanjiti za iznos od 124,45 eura

koji je tužiteljici neosnovano odmjereno za nazočnost ročištu za objavu presude. Stoga tužiteljici pripada pravo na naknadu troškova parničnoga postupka u iznosu od 975,47 eura što je valjalo uvećati za iznos od ukupno 377,59 eura s osnove uplate predujma za provođenje medicinskog vještačenja, troška pristupa vještaka ročištu, te troškove sudskih pristojbi na tužbu i presudu, pa tužiteljica ima pravo na naknadu troškova u iznosu od ukupno 1.353,06 eura.“ – Presuda ŽS ZG posl. br. GŽ-1022/2024-3 od 14. listopada 2025. godine

Slijedom navedenog, presuda je u ovom dijelu nezakonita.

IV

Tužiteljica predlaže da sud drugog stupnja preinači presudu na način da prihvati tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti uz naknadu parničnog troška tužiteljici sukladno predanom troškovniku, a podredno da ukine prvostupanjsku presudu i vrati predmet sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Tužiteljica dodatno potražuje trošak sastavljanja žalbe u iznosu od 625,00 EUR + PDV 25% uvećano za trošak sudske pristojbe na žalbu prema odluci suda, a u predvidivom iznosu od 191,46 EUR.

U Zagrebu, 20. ožujka 2026. g.

Tužiteljica,
po punomoćniku

**Ognjen
Krnarić**

Digitalno potpisao:
Ognjen Krnarić
Datum: 2026.03.20
13:56:23 +01'00'

OPĆINSKI SUD U VIROVITICI

Stalna služba u Slatini

Trg svetog Josipa 12
33520 SLATINA

tužiteljica: **LJUBAS IVANA** iz Slatine, Matije Gupca 83, OIB: 17715574637, zastupana po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Krznarić & Alitović j.t.d. iz Zagreba

tuženik: **DRVO-TRGOVINA d.o.o. Slatina**, Industrijska 3, 33520 Slatina, OIB: 04444315748, zastupana po odvjetnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić, Hrvoje Mladinić, Bjelovar, Mihanovićeve 15b

ŽALBA

tuženika po punomoćniku

na presudu
Pn-81/2023-56
od 05. ožujka 2026. godine

e-komunikacijom
punomoć u spisu

na spis broj Pn-81/2023

I.

Uvodno označenom presudom naloženo je tuženiku da tužiteljici na ime naknade neimovinske štete isplati iznos od 15.990,42 eura sa zateznim kamatama tekućima od 14. listopada 2023. godine do isplate, te da joj na ime imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege isplati 2.250,00 eura sa zateznim kamatama tekućima od 14. listopada 2023. godine do isplate.

Tuženik je obavezan tužiteljici naknaditi parnični trošak u iznosu od 6.848,67 eura sa zateznim kamatama tekućima od 06. ožujka 2026. godine do isplate.

Na točke I., III. i IV. presude tuženik izjavljuje žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

II.

Presuda je opterećena bitnim povredama odredaba Zakona o parničnom postupku jer ne sadrži razloge o bitnim činjenicama, dok su izneseni razlozi u suprotnosti sa sadržajem provedenih dokaza odnosno izjava i zapisnika o iskazima koji su dani tijekom dokaznog postupka.

Tako sud obrazlaže da tuženik kao poslodavac odgovara radniku za štetu koja je nastala na radu, a može se osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, namjerno ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći unutar provedene zaštite na radu.

Sud interpretira nalaz vještaka zaštite na radu Dražena Jeđuda iz kojeg nalaza proizlazi da je poslodavac učinio propust u poštivanju propisa u području zaštite na radu jer na stroju nisu bile postavljene upute za rad na siguran način, čime je postupio protivno članku 32. st. 3. Zakona o zaštiti na radu.

Utvrđuje da u trenutku štetnog događaja na stroju nisu bili postavljeni sigurnosni znakovi „opasnost od rotirajućih dijelova“ čime da je postupio protivno članku 4. st. 1. Pravilnika o sigurnosnim znakovima.

Sud zaključuje: da su u trenutku događaja na stroju bile postavljene pisane upute za rad na siguran način i sigurnosni znakovi „opasnost od rotirajućih dijelova“ bi tužiteljica bila upozorena na opasnosti kojima je izložena prilikom rada na stroju pa su propusti poslodavca utvrđeni nalazom vještaka u uzročno posljedičnoj vezi s ozljeđivanjem tužiteljice.

Ovakvi zaključci su pogrešni i ne predstavljaju rezultat sveobuhvatne i cjelovite analize svih dokaza zajedno i svakoga posebno, a što je sud u dokaznom postupku dužan temeljito raspraviti i razmotriti (čl. 8 ZPP-a).

Tuženik smatra da sud nije tako učinio, pogotovo nije uočio da je sama tužiteljica, saslušana kao stranka, potvrdila da je „načelno bila svjesna da može doći do njenog ozljeđivanja u situaciji kada ne isključi stroj na tipkalu dok otklanja višak lijepila, no stroj nije isključivala jer je takav napatuk dao poslovođa Reksa...“.

Ovdje je vidljivo da je tužiteljica postupala suprotno vlastitoj svijesti o mogućnosti ozljeđivanja, što znači da nije primijenila niti minimum dužne pažnje koju bi primijenio svaki obični, prosječni čovjek, a kamo li čovjek koji već nekoliko mjeseci radi u drvanoj industriji i na istovrsnom stroju, koji je osposobljen za rad na siguran način, a kao što je to bila tužiteljica.

Notorno je da u situaciji kada postoje rotirajući dijelovi stroja i kada se radi neka radnja za vrijeme dok ti rotirajući dijelovi rade odnosno dok su pod naponom, može doći do nekontroliranog zahvaćanja dijelova tijela, konkretno ruke kojom je tužiteljica brisala lijepilo.

Sama je potvrdila da je bila svjesna moguće opasnosti i mogućeg stradanja, ali da je radila suprotno toj svijesti.

Dakle, proizlazi da je tužiteljica postupala upravo suprotno odredbama Zakona o zaštiti na radu koje propisuju da se poslodavac može osloboditi odgovornosti ako je šteta nastala krajnjom nepažnjom radnika.

Tužiteljica je iskazala da je uputu o načinu rada dobila direktno od poslovođe.

U svom iskazu na raspravi je prvi puta uopće ikada spomenula da bi joj poslovođa takvu uputu dao.

Stoga je tuženik i predložio da se na tu okolnost – dobivanja naputka i radi ocjene vjerodostojnosti njezinog iskaza, a radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja sasluša dotičnu osobu, poslovođu Dalibora Rekša, no sud to nije proveo niti prihvatio, ne dajući za to nikakve razloge.

Uopće se nigdje u obrazloženju presude ne spominje zašto se taj svjedok nije saslušao, pa se ni u tom dijelu presuda ne može preispitati, a što predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka. Moglo bi se tek posredno, slijedom tijeka rasprava, zaključiti da je to iz razloga što je isti predložen nakon zaključenja prethodnog postupka. No, u obrazloženju presude o tome nema niti riječi.

Sud je trebao brižljivo razmotriti sve okolnosti i unutar vlastitih ovlaštenja upravljanja postupkom, dopustiti saslušanje predloženog svjedoka neovisno što je taj dokazni prijedlog stavljen nakon zaključenja prethodnog postupka jer je potpuno izvjesno da tužiteljica ni u tužbi ni u očitovanju na odgovor na tužbu pa niti tijekom inspekcijskog nadzora nikada nije spomenula da je ona takvu uputu dobila direktno od poslovođe.

Kako ta njezina tvrdnja jednostavno ne odgovara istini, a tuženik nije mogao znati da će tužiteljica lažno iskazivati na raspravi, nije mogao predložiti taj dokaz ranije.

Dokazi se predlažu na one okolnosti koje su sporne, a ta činjenica među strankama nije bila sporna, odnosno točnije, tuženiku nije bila niti poznata sve dok ju tužiteljica tijekom svog iskaza nije iznijela.

Stoga je sud trebao odobriti saslušanje imenovanog svjedoka, a sve kako bi se potpuno i pravilno raspravile bitne i sporne činjenice, a sve sukladno čl. 299 st. 2 ZPP-a.

Nije pravilno raspravljeno ni utvrđeno ni pitanje postojanja upozorenja unutar radnog prostora hale u kojoj se nalazi stroj na kojem je ozlijeđena tužiteljica.

Na više mjesta u hali, porom na ulazu u prostor za radnike vidljivo su istaknuta razna upozorenja kojima se radnike upozorava na potrebu primjene mjera zaštite na radu, od nošenja zaštitne osobne opreme, opasnosti od udara električne energije, od bude, upozorenja na oštre i na rotirajuće dijelove strojeve,... Sva su ta upozorenja obuhvaćena i Procjenom opasnosti kojom je poslodavac raspolagao i koja je bila izrađena od strane ovlaštenog povjerenika za zaštitu na radu. Tu dolazimo do problema u vezi utvrđivanja tih bitnih činjenica vještačenjem koje je proveo vještak zaštite na radu.

Tuženik je ukazivao tijekom postupka da vještak nije obavio vještačenje na način koji bi strankama omogućio da aktivno sudjeluju u provođenju tog dokaza. Istina je da se vještak jedne prilike najavio telefonom u upravu tuženika rekavši da je u prolazu kroz Slatinu ida bi

navratio da pogleda pogon Tuženik je u dobroj vjeri to omogućio, ne znajući da vještak time zapravo provodi vještačenje za potrebe ovog postupka i da više nikada neće doći u tvornicu, ni sam, ni u prisutnosti suda. Stoga nije ni sudjelovao u pregledu radnog prostora i opreme, jer nije ni znao da vještak zapravo sakuplja elemente za vještačenje. Da je znao da se vještak upustio u pripremu za izradu nalaza, ukazao bi mu na one okolnosti koje je smatrao važnima, kao npr. postojanje upozorenja koja su istaknuta u hali i na prostoriji za radnije, pa bi barem bila prilika da vještak isto razmotri i ocijeni imaju li ili nemaju te okolnosti i činjenice utjecaja na organizaciju procesa rada i provođenje mjera zaštite na radu.

Ovako je vještak samoinicijativno izvršio pregled bez sudjelovanja stranaka, a što tuženik smatra neprihvatljivim i u suprotnosti s odredbama ZPP-a, a kojim načinom je njemu onemogućeno kvalitetno sudjelovanje u postupku.

O prigovorima tuženika na način provođenja vještačenja i na sam nalaz, također u presudi nema nikakvih navoda, ni obrazloženja, pa proizlazi da presuda nije valjano obrazložena, tj. ista nije donijeta u skladu s čl. 338 st.4 ZPP-a.

III.

No i u postojećim okolnostima proizlazi da je upravo iz iskaza same tužiteljice razvidno da je postupala suprotno pravilima koje propisuje Zakon o zaštiti na radu u odnosu na obveze radnika, a to je da mora raditi dužnom pažnjom ne ugrožavajući sigurnost i sebe ni drugih osoba., a kako je to propisano člankom 68 st.1 Zakona o zaštiti na radu.

Stoga je na pitanje odgovornosti radnika ili barem suodgovornosti radnika za nastalu štetu pogrešno ocijenjeno da je izostanak pisanih uputa i upozorenja u vidu naljepnice osnova za utvrđivanje potpune i isključive odgovornosti poslodavca za nastalu štetu.

Pri tome sud nije pravilno primijenio niti materijalno pravo sadržano u članku 25. st. 2. Zakona o zaštiti na radu, dok uopće nije primijenio članak 68. Zakona o zaštiti na radu koji propisuje da je radnik obavezan i odgovoran obavljati poslove dužnom pažnjom te pri tome voditi računa o svojoj sigurnosti i zaštiti zdravlja, kao i sigurnosti i zaštiti zdravlja ostalih radnika koje mogu ugroziti njegovi postupci ili propusti na radu.

Dakle, ako je tužiteljica kao radnica bila svjesna da njezin rad na uklanjanju lijepila dok rotirajući dijelovi strojeva rade i nisu isključeni iz struje, mogu ugroziti njezino zdravlje, očito je da ona nije primijenila dužnu pažnju, čime se direktno izložila opasnosti i ugrozila svoje zdravlje, a postupila je protivno članku 68. st. 1. Zakona o zaštiti na radu.

Time je sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Tuženik kao poslodavac izričito osporava da bi njegovi drugi zaposlenici pa i poslovođa, zahtijevali od radnika koji rade na stroju na kakvom je radila tužiteljica kritične zgode, da rade na način da ne isključuju stroj iz funkcije / iz napona, ukoliko je potrebno otklanjati višak lijepila u tijeku rada.

U tijeku inspekcijskog nadzora, a zapisnik o provedenom inspekcijskom nadzoru nedvojbeno predstavlja upravni akt koji ovaj sud mora uzeti u obzir, nigdje nije konstatirano niti utvrđeno da bi postojali bilo kakvi propusti na strani poslodavca.

Pa kada tužiteljica prvi puta iznosi u svom iskazu da je dobila izričit naputak da ne gasi stroj, upravo je ona stvorila situacija da tuženik bez svoje krivnje ranije nije mogao iznositi dokazne prijedloge u vezi činjenica i okolnosti koje su za njega važni i koji mu idu u prilog.

Kako sud nije dopustio saslušati predloženog svjedoka Dalibora Reksu, u tom dijelu je činjenično stanje ostalo nepotpuno i pogrešno utvrđeno.

Također sud nije te bitne činjenice u vezi nepravilnog postupanja tužiteljice doveo u vezu sa iskazom saslušane svjedokinje Katarine Šporčić koja je jasno iskazala da se strojevi isključuju kada postoji slučaj ugroze ili opasnosti, dok nikada nije dobila uputu ili naredbu da se stroj ne bi smio isključivati za slučaj potrebe brisanja lijepila.

Svjedokinja Senka Berkić nije iskazivala istinito kada je govorila da se stroj nije isključivao prilikom čišćenja lijepila. Sud nije dao objašnjenje zašto jedno svjedokinji poklanja vjeru a drugoj ne, iako je to dužan. Ovako proizlazi da je presuda arbitrarna.

Nadalje sud utvrđuje da su poslovođe (u množini !) bili upoznati s time da se stroj ne isključuje iz pogona zbog uklanjanja viška lijepila, a da pri tome ne navodi o kojim se to osobama radi, pa je takav zaključak neosnovan i paušalan i to na štetu tuženika kojemu nije omogućeno da se na te okolnosti referira adekvatnim dokazom. Time je grubo narušena ravnoteža i jednakost oružja u postupku. Radnici se vjeruje sve, a poslodavcu ništa, i još mu se ne omogućava da neistinite tvrdnje ospori primjerenim dokaznim sredstvima.

Stoga zaključci suda o postojanju objektivne odgovornosti na strani tuženika za štetu i štetni događaj i to isključivo iz razloga koje sud smatra utvrđenima vještačenjem po vještaku zaštite na radu iz razloga što na stroju nisu postojale naljepnice – obavijesti, te jer su navodno „poslovođe“ tako naredile, se nikako ne može prihvatiti.

Kako iz iskaza svjedoka, stranaka, fotografija, zapisnika o inspekcijskom nadzoru pa i samog nalaza vještaka proizlazi da je u prostoru pogona tvornice bilo puno različitih upozorenja, obavijesti, to se nikako ne može zaključiti da poslodavac nije provodio mjere zaštite na radu i da bi njegovi propusti u eventualnom nedostatku naljepnice na kakvu ukazuje vještak, bio jedini i isključivi razlog za nastanak štetnog događaja, pa time i za njegovu odgovornost.

Na stroju je postojala proizvođačeva naljepnica upozorenja o opasnosti od rotirajućih dijelova, pa da je tužiteljica doista pazila i pregledala svoje mjesto rada (kao što joj to propis nalaže) i postupala sa minimum dužne pažnje (čega je i sama bila svjesna, pored obveze koju propisuje Zakon o zaštiti na radu) , zasigurno do štetnog događaja ne bi došlo, pa postojanje naljepnice sa vidnim upozorenjem na hrvatskom jeziku o zabrani guranja ruku u rotirajući dio stroja očito ne bi spriječio radnicu u njezinim nepravilnim postupcima tijekom vršenja radne operacije.

Čak da je i dobila nalog od poslovođe, a što nije i predstavlja neistinitu tvrdnju, očito je bila svjesna da je obavljanje radnje uklanjanja viška lijepila dok je stroj pod naponom opasno i za nju ugrožavajuće, pa je ipak tako radila! Na taj način je preuzela rizik i odgovornost za svoje nepravilne postupke jer je notorno da bi svaki pažljivi čovjek, primjenjujući minimum dužne pažnje postupao drugačije, tj. ne bi se ugrožavao stavljajući ruku blizu rotirajućih dijelova koji mu mogu zahvatiti prste ili odjeću i time ga ozlijediti.

IV.

U odnosu na opseg štete, na ozljede koje je tužiteljica zadobila u štetnom događaju, tuženik je ukazivao da tužiteljica uopće nije odvojila pojedine vidove štete odnosno kvalifikatorne okolnosti vezane uz povredu prava osobnosti, pa postavljanjem konačnog zahtjeva se zapravo ne može razlučiti je li ona svoj tužbeni zahtjev preinačila ili ga eventualno smanjila tj. na koji način je disponirala sa početnim zahtjevom iz tužbe.

Kao što je razvidno iz početne tužbe, tužiteljica je postavila zahtjev radi naknade „neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći njege u iznosu od 14.500,00 eura sa zateznom kamatom od 14. listopada 2023. godine do isplate“.

Sud je u konačnici tužiteljici dosudio znatno više, što znači da joj je dopustio preinaku tužbenog zahtjeva, a da o tome nema nikakve odluke niti obrazloženja što predstavlja daljnju bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

U točki 1. dosuđuje se neimovinska šteta u iznosu od 15.990,42 eura, te imovinska šteta u iznosu od 2.250,00 eura.

Kako je došlo do utvrđivanja tih iznosa i po kojim kriteriju je tužiteljici priznato koji dio naknade štete, nije poznato ni obrazloženo. Takvo postupanje predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka, jer je obrazloženje nejasno i ne može se preispitati.

V.

Sud ni na koji način nije ocijenio postojanje rješenja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Regionalni ured, Područni ured Virovitica Klasa: UP/I-502-03/21-02/226 od 30. prosinca 2021. godine kojim se tužiteljici kao osiguranici ozljeda pretrpjela 22. runa 2021. godine **ne priznaje ozljedom na radu.**

Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje je utvrdio da se ozljede koje je zadobila radnica ne mogu priznati kao ozljede na radu jer je **do njih došlo zbog skrivljenog ponašanja na radnom mjestu**, čime nisu ispunjeni uvjeti za priznavanje ozljede na radu.

Navedeno rješenje predstavlja upravni akt koji je ovaj sud bio dužan cijeliti i uzeti u obzir kod utvrđivanja okolnosti vezanih uz status ozljede odnosno načina ozljeđivanja radnice sukladno čl. 12 ZPP-a.

Parnični sud je vezan odlukom upravnog tijela u pogledu priznavanja odnosno nepriznavanja ozljede na radu, što ovaj sud uopće nije cijenio.

O tome postoji aktualna sudska praksa koju sud nije ni razmotrio, a kamoli uzeo u obzir, pa kako iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revr-947/2017-2 od 11.09.2018. proizlazi da je „... sud vezan pravomoćnim upravnim rješenjem upravnog tijela...“ te nije ovlašten preispitivati pravilnost upravnih akata, a kao što je to prihvaćeno kao stav u brojnim odlukama (Revr-127/2006 od 09.05.2006., Revr-160/2008 od 04.02.2009., Revr-501/2008, Revr-1547/2010 od 26.01.2011., Rev-196/2010 od 21.02.2012., Rev-1404/2009 od 22.01.2013.) , pogrešna je odluka o odgovornosti tuženika za ozljedu na radu, jer ju je skrivila sama radnica.

Punomoćnik tuženika je više puta tijekom prvostupanjskog postupka navodio da je parnični sud vezan odlukom upravnog tijela, a o čemu i govori sudska praksa te da obzirom da

tužiteljici nije priznata ozljeda na radu u upravnom postupku da je shodno tome trebalo odbiti tužbeni zahtjev, podredno tužbu odbaciti.

U presudi nema niti jedne jedine riječi o nepriznavanju ozljede na radu upravnog tijela tužiteljici, jer očigledno prvostupanjski sud navedeno ne smatra relevantnim za rješavanje ovog spora! Prvostupanjski sud uopće nije dao obrazloženje, a ukoliko već smatra da parnični sud nije vezan odlukom upravnog tijela, zašto to smatra i temeljem čega.

Presuda se u tom dijelu ne može ispitati pa je razvidno da je sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

U svakom slučaju, stav prvostupanjskog suda je pogrešan (makar nije niti obrazložen u presudi).

Sudska praksa je zauzela pravno shvaćanje da je jedno od temeljnih ustavnih i konvencijskih prava svake osobe uložiti pravni lijek na odluku suda ili nadležnog tijela kojom je stranka nezadovoljna. Shodno tome, u upravnom postupku, ako osobi nije priznata ozljeda na radu, uvijek postoji mogućnost ulaganja žalbe drugostupanjskom tijelu, a jasno, i pokretanja upravnog spora.

Tužiteljica se na odluku upravnog tijela NIJE ŽALILA.

Ukoliko osoba ne podnese žalbu niti pokrene upravni spor na rješenje o nepriznavanju ozljede na radu, tada zaista nema smisla da bi tuženik trebao u parnici nadoknađivati i plaćati štetu tužitelju, ako tužitelj prethodno nije iskoristio sva dozvoljena pravna sredstva koja je mogao uložiti protiv upravnog rješenja, već se oslonio na to da će, neovisno o odluci upravnog tijela, tražiti naknadu štete u parnici.

Tuženik tada postavlja pitanje čemu služi upravni postupak i koja je svrha rješenja HZZO-a o priznavanju/nepriznavanju ozljede na radu ako neovisno o tome tužitelj uvijek može tražiti odštetu u parnici?

U skladu svega navedenog govori i sudska praksa.

Presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu broj Pr-681/2020-20 od 28. veljače 2022. godine:

„Sud je na ročišnom zapisniku od 16. ožujka 2021. tužitelju dao rok od 15 dana da se očituje je li pokrenuo upravni spor pred Upravim sudom u Zagrebu te ukoliko je da dostavi dokaz da ga je pokrenuo.

...na ročištu održanom dana 18. siječnja 2022. na upit suda je li tužitelj pokrenuo upravni spor zamjenik pun. tužitelja se nije izjasnio, već je naveo da ostaje kod podneska od 31. ožujka 2021.

Slijedom navedenog, sud je zaključio da tužitelj protiv rješenja Direkcije HZZO-a od 25. listopada 2018. nije pokrenuo upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu, te je rješenje HZZO-a postalo pravomoćno.

Tu treba naglasiti da je sud vezan odlukom upravnog tijela, jer ona predstavlja prethodno pitanje u smislu čl. 12. ZPP-a, koje sud ne može preispitivati i kojim je isključivo vezan.

Naime, sukladno pravnom stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u mnogim odlukama, a posebno u odluci br. Revr 974/17-2 od 11. rujna 2018. zauzet je stav iz kojeg proizlazi da je sud vezan pravomoćnom odlukom donesenom u upravnom postupku u odnosu na utvrđenje razloga nastale ozljede i ne može preispitivati pravilnost takve odluke u sudskom postupku.“

Citirana prvostupanjska presuda potvrđena je presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Gž R-1696/2022-2 od 25. srpnja 2023. godine. Protiv navedenih odluka, tužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije VSRH. VSRH je rješenjem broj Revd 4309/2023-2 od 09. siječnja 2024. godine odbio prijedlog za dopuštenje revizije tužiteljice uz obrazloženje:

„Predlagatelj prvim i drugim naznačenim pitanjem preispituje vezanost parničnog suda odlukom Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje u smislu čl. 12. ZPP. Ovaj sud je u nizu svojih odluka izrazio pravno shvaćanje da je parnični sud vezan odlukom upravnog tijela (Rev x-140/2018 od 22. listopada 2019., Rev x-449/2011 od 13. srpnja 2011. i druge). Stoga je shvaćanje izraženo u pobijanoj odluci sukladno shvaćanju revizijskog suda i prva dva naznačena pitanja nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.“

Dokaz: uvid u presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu broj Pr-681/2020-20 od 28. veljače 2022. godine i rješenje VSRH broj Revd 4309/2023-2 od 09. siječnja 2024. godine

Slijedom svega navedenog te obzirom na citiranu sudsku praksu VSRH, prvostupanjski sud je trebao uzeti u obzir činjenicu da ovdje tužiteljici nije priznata ozljeda na radu u upravnom postupku, a što nije učinio niti obrazložio zašto ne uzima u obzir u pobijanoj presudi.

VI.

6.1. Tijek kamata na preinačeni dio

Tužiteljica je prvotno postavila tužbeni zahtjev na 14.500,00 eur, da bi zatim podneskom od 19. veljače 2025. godine povisila tužbeni zahtjev na 20.000,00 eur, a potom podneskom od 19. studenog 2025. godine na iznos od 24.500,00 eur.

Prvostupanjski sud je i na neimovinsku i imovinsku štetu dosudio kamate od podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od 14.10.2023. godine.

Neppravilno je prvostupanjski sud priznao i dosudio kamate tužiteljici od dana podnošenja odštetnog zahtjeva jer na preinačeni dio tužbenog zahtjeva kamate mogu teći tek od dana preinake, a što bi u ovom slučaju značilo da kamate na preinačeni dio teku (eventualno tek) od 19.02.2025., odnosno 19.11.2025. godine pa je sukladno tome prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Takav stav zauzima i sudska praksa;

Presuda Županijskog suda u Velikoj Gorici broj Gž-77/2025-6 od 28. siječnja 2025. godine:

„Međutim, sud prvog stupnja je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je na povišeni dio tužbenog zahtjeva dosudio kamatu koja teče od završetka liječenja, odnosno 20. travnja 2012. Naime, tuženik ne može biti u zastari za iznose za koje uopće nije znao niti je mogao znati jer on ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego što je uopće postavljen preinačeni tužbeni zahtjev.

Stoga pravilnom primjenom materijalnog prava zatezna kamata na preinačeni dio tužbenog zahtjeva teče od trenutka kada je isti postavljen, odnosno tuženik ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego što je uopće postavljen povišeni dio tužbenog zahtjeva (tako i Rev-775/2023-2).“

Presuda VSRH broj Rev-775/2023-2 od 16. srpnja 2024. godine:

„Međutim, revizija tuženika osnovana je u odnosu na pravno pitanje tjeka zakonskih zateznih kamata na dio povišenog tužbenog zahtjeva. Naime, proizlazi da je tužitelj 1. rujna 2020. povišio tužbeni zahtjev za 3.250,00 kn ili 431,35 EUR, a 4. svibnja 2021. za daljnjih 2.150,00 kn ili 298,63 EUR. Ovaj sud je u nizu svojih odluka u pogledu tjeka zakonskih zateznih kamata na preinačeni, odnosno povišeni tužbeni zahtjev zauzeo pravno shvaćanje da zatezna kamata pripada tužitelju u takvom slučaju od dana kada je tužbeni zahtjev povišen (tako revizijski sud i u odlukama broj Rev 1303/22-2 od 31. siječnja 2023., Rev 1133/21-2 od 14. prosinca 2021. i Rev 389/2023-2 od 17. listopada 2023.).“

6.2. Tijek kamata na tuđu njegu i pomoć

Tuženik ukazuje na činjenicu da je tužitelj u tužbenom zahtjevu pogrešno zatražio tjeke kamata, obzirom da kamate na imovinsku štetu na ime tuđe njege i pomoći teku od dana donošenja presude, a ne od dana podnošenja odštetnog zahtjeva kao kod neimovinske štete, pa je tako tužitelj trebao odvojiti zahtjev za neimovinsku i imovinsku štetu na ime tuđe njege i pomoći upravo zbog različitog tjeka kamata, odnosno dospijeca tražbine.

Naknada imovinske štete za tuđu pomoć i njegu koja nije plaćena dospijeva presuđenjem. Stoga kamate na tuđu pomoć i njegu zasigurno ne teku od 14.10.2023. godine kako je to traženo tužbenim zahtjevom, te je shodno tomu i prvostupanjski sud pogrešno dosudio kamate na tuđu pomoć i njegu.

Presuda Općinskog suda u Splitu od 19. srpnja 2018. godine, broj P-8049/2015:

„Budući da je sud visinu naknade materijalne štete tuđe pomoći i njege utvrdio prema cijenama u vrijeme donošenja prvostupanjske presude, zatezne kamate na dosuđeni iznos pripadaju tužitelju od presuđenja do isplate.“

Presuda VSRH od 11. lipnja 2013. godine, broj Revr-1256/10-2:

„U odnosu na početak tjeka zakonskih zateznih kamata na dosuđenu naknadu štete s osnove tuđe pomoći i njege treba navesti da kad je sud visinu naknade materijalne štete utvrdio prema cijenama u vrijeme donošenja prvostupanjske presude, zakonske zatezne kamate pripadaju od presuđenja do isplate.“

Presuda VSRH od 06. lipnja 2018. godine, broj Rev-x 207/16-2:

„Kada I-tužiteljica nije imala novčanih izdataka za tuđu pomoć (obzirom da joj je pružana po članovima obitelji), a istoj pripada pravo na naknadu u visini utvrđenoj prema odredbi čl. 223. ZPP-a, nižestupanjski sudovi pravilno su primijenili materijalno pravo iz odredbe čl. 195. ZOO-a i čl. 277. ZOO-a kada su dosudili zateznu kamatu tekuću od presuđenja do isplate jer je ista utvrđena prema cijenama na dan donošenja prvostupanjske odluke.“

VII.

Slijedom svega navedenog, sud nije pravilno ocijenio prigovor isključive odgovornosti oštećene tužiteljice za nastali štetni događaj i štetu, a koji u sebi sadrži i prigovor podijeljene odgovornosti. U najmanju roku je trebalo ocijeniti koji je stupanj doprinosa štetnom događaju i vlastitoj šteti ponašanje tužiteljice koja je bila svjesna opasnosti za vlastitu sigurnost i zdravlje, a ipak je radila na način koji uje u konačnici i ugrozio. Prema vlastitom doprinosu oštećene je sud mogao i trebao umanjiti sve vidove štete koje je utvrdio osnovanima, pa je i u tom dijelu materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

U tom dijelu je također i izostalo obrazloženje presude, budući da se u presudi uopće ne spominje nikakav doprinos tužiteljice štetnom događaju, a koji spominje tuženik u postupku pa je i u tom dijelu počinjena apsolutno bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

Kao što je navedeno ranije, prvostupanjski sud nije niti cijenio činjenicu što tužiteljici nije priznata ozljeda na radu u upravnom postupku te je nepravilno dosudio kamate na preinačeni dio i imovinsku štetu s osnova tuđe njege i pomoći.

Kod utvrđivanja visine dosuđene naknade štete sud je u obrazloženju prenio dijelove nalaza medicinskog vještaka u pogledu opsega i intenziteta trajanja bolova i strahova tužiteljice, te njezinog naruženja i umanjениh životnih i radnih aktivnosti.

Međutim, nigdje nema obrazloženja zbog čega su tužiteljici dosuđeni upravo ti novčani iznosi koje je sud dosudio pa je tako za pretrpljene fizičke bolove dosudio 5.398,22 eura, za pretrpljeni strah 3.235,74 eura, za naruženost 7.366,12 eura, za smanjenje životne aktivnosti 3.732,82 eura.

Kada je sud dosudio naprijed navedene iznose, sud se očito rukovodio nekim kriterijima, nekim mjerilima, ali ih u obrazloženju nigdje nije naveo pa je tako presudu nemoguće preispitati, a čime je počinjena daljnja bitna povreda odredaba parničnog postupka.

VIII.

Tuženik osporava i odluku o troškovima postupka. Da je o glavnom zahtjevu odlučeno na pravilan način, tužiteljici ne bi bio dosuđen cjelokupni dosuđeni iznos, pa već bi ista bila odbijena sa zahtjevom pa bi trošak postupka pao na njezin teret, ili bi u najmanju ruku zbog podijeljene odgovornosti trošak bio podijeljen među stranka sukladno doprinosu, po čl. 154 i 155 ZPP.

U presudi je navedeno samo da se tužiteljici priznaje trošak za 7 ročišta i 4 potrebna podneska, a na koja ročišta i koje podneske tužiteljice se sud referira jednostavno nije moguće odgonetnuti.

Zbog svega iznijetog tuženik

p r e d l a ž e

da drugostupanjski sud presudu u pobijanom dijelu preinači na način da odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan u cijelosti i dosudi parnični trošak tuženiku, a podredno da presudu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Troškovnik:		
1.sastav žalbe (Tbr. 10. toč.1. OT)	_____	625,00 EUR
2.PDV 25%	_____	156,25 EUR
3.sudska pristojba na žalbu	_____	457,62 EUR
UKUPNO:		1.238,87 EUR

Bjelovar, 19. ožujka 2026. godine

DRVO-TRGOVINA d.o.o.
po punomoćniku

TATJANA
FIGAČ
GREGURIĆ

Digitálno potpisao:
TATJANA FIGAČ
GREGURIĆ
Datum: 2026.03.20
14:45:46 +01'00'